

Zaak T-155/02 R

VVG International Handelsgesellschaft mbH e.a.

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen

**„Procedure in kort geding — Verordening (EG) nr. 560/2002 —
Ontvankelijkheid van beroep in hoofdzaak”**

Beschikking van de president van het Gerecht van 8 augustus 2002 II-3242

Samenvatting van de beschikking

1. *Kort geding — Voorwaarden voor ontvankelijkheid — Ontvankelijkheid van beroep in hoofdzaak — Irrelevant — Grenzen*
(Art. 242 EG en 243 EG; Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 104, lid 1)
2. *Beroep tot nietigverklaring — Natuurlijke of rechtspersonen — Handelingen die hen rechtstreeks en individueel raken — Verordening tot instelling van voorlopige vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van invoer van ijzer- en staalproducten — Beroep van importerende ondernemingen — Niet-ontvankelijkheid*
(Art. 230, vierde alinea, EG; verordening nr. 560/2002 van de Commissie)

3. *Beroep tot nietigverklaring — Natuurlijke of rechtspersonen — Ontvankelijkheid bij gebreke van rechtsmiddel voor nationale rechter waarmee geldigheid van betwiste handeling kan worden aangevochten — Geen*
(Art. 230 EG)
4. *Beroep tot nietigverklaring — Natuurlijke of rechtspersonen — Ontvankelijkheid wegens ondoeltreffendheid, gelet op recht op doeltreffende bescherming in rechte, van prejudiciële verwijzing met betrekking tot maatregelen waarvan toepassing in tijd beperkt is — Geen*
(Art. 230 EG en 234 EG)

1. De vraag of het beroep in de hoofdzaak ontvankelijk is, dient in principe niet in het kader van een kort geding te worden onderzocht, teneinde de zaak ten gronde niet te prejudiciëren. Wanneer echter wordt gesteld dat het beroep in de hoofdzaak waarmee het verzoek in kort geding verband houdt, kennelijk niet-ontvankelijk is, kan het noodzakelijk zijn het bestaan van bepaalde elementen vast te stellen die aannemelijk maken dat dat beroep ontvankelijk is.

(cf. punt 18)

2. Door verordening nr. 560/2002 tot instelling van voorlopige vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van de invoer van bepaalde ijzer- en staalproducten worden niet individueel geraakt ondernemingen die zich nagenoeg uitsluitend bezighouden met de invoer in de Gemeenschap van de ijzer- en staalproducten waarop deze verordening betrekking heeft. Zelfs indien deze verordening door haar gevolgen de

economische situatie van de verzoeker ongunstig beïnvloedt, volstaat dit niet om hem ten opzichte van ieder ander te karakteriseren. Deze verordening raakt hem immers slechts wegens zijn objectieve hoedanigheid van deelnemer aan het economisch verkeer, die zich bezig houdt met de handel in staal tussen derde landen en de Europese Gemeenschap, op dezelfde wijze als iedere andere handelaar in een gelijke situatie.

De omstandigheid dat een normatieve handeling voor de verschillende rechtssubjecten op wie zij van toepassing is, in concreto tot uiteenlopende gevolgen kan leiden, karakteriseert hen niet ten opzichte van alle andere betrokken marktdeelnemers, aangezien de toepassing van die handeling plaatsvindt op grond van een objectief bepaalde situatie.

(cf. punten 30-31)

3. De ontvankelijkheidsregels van artikel 230 EG kunnen niet aldus worden uitgelegd, dat het beroep tot nietigverklaring ontvankelijk moet worden verklaard, wanneer na een concreet onderzoek van de nationale regels van procesrecht door de gemeenschapsrechter blijkt dat die voorschriften een particulier niet toestaan een beroep in te stellen waarmee hij de geldigheid van de betwiste gemeenschapshandeling kan aanvechten. In een dergelijk stelsel zou de communautaire rechter immers in elk concreet geval het nationale procesrecht moeten onderzoeken en uitleggen, hetgeen de grenzen van zijn bevoegdheid in het kader van het toezicht op de wettigheid van gemeenschapshandelingen te buiten zou gaan.
4. De omstandigheid dat de toepassing van de maatregelen die zijn ingesteld bij een verordening waartegen door een natuurlijk of rechtspersoon met een beroep tot nietigverklaring wordt opgekomen, in de tijd beperkt is, wat tot gevolg zou hebben dat de beroepsweg van artikel 234 EG geen daadwerkelijke rechtsbescherming biedt aan de verzoeker, bewijst niet dat hij individueel wordt geraakt, aangezien de betrokken maatregelen op alle in die verordening bedoelde marktdeelnemers van toepassing zijn.

(cf. punt 39)

(cf. punt 40)